

Openbaarheid van bestuur is een groot goed. De burger is gebaat bij een overheid die openheid van zaken geeft over bestuurlijke aangelegenheden. Maar hoe ver reikt die verplichting van de overheid om, op verzoek van een willekeurige burger, openheid van zaken te geven?

Onlangs heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Zeeland-West-Brabant hierover een belangwekkende uitspraak gedaan.

Het betrof een zaak waarbij iemand bij de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu een aanvraag in de zin van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) had ingediend, met de eis om zelf anoniem te blijven. De aanvraag had betrekking op (citaat:) 'De correspondentie tussen [burger x] enerzijds en de Inspectie Leefomgeving en Transport anderzijds, met betrekking tot de toepassing en handhaving van EU Verordening 261/2004 in de ruimste zin'.

De staatssecretaris besloot om een aantal brieven van [burger x] te selecteren en bood [burger x] de gelegenheid om zijn zienswijze te geven.

In zijn zienswijze protesteerde [burger x] tegen de openbaarmaking van zijn brieven. Hierbij voerde hij ondermeer aan dat het niet de bedoeling is van de Wob om brieven van een burger bekend te maken aan een andere burger, die zelf anoniem wenst te blijven voor de burger wiens brieven hij wil bemachtigen.

De voorzieningenrechter meent evenwel dat hieraan geen rechtsregel in de weg staat. Dat die brieven persoonlijke (bedrijfs-)informatie bevatten doet er volgens de voorzieningenrechter niet toe, omdat (citaat:) de hier aan de orde zijnde correspondentie onderdeel is gaan uitmaken van een bestuurlijke aangelegenheid omdat het betrekking heeft op de naleving van Verordening (EG) nr. 261/2004.'

De uitspraak van de voorzieningenrechter impliceert dat elke burger zich tot de overheid kan wenden met het verzoek om toezending van brieven van een andere burger, zonder dat die andere burger weet in wiens handen zijn correspondentie komt. Dat die brieven persoonlijke en vertrouwelijke (bedrijfs-)informatie bevatten doet er volgens de voorzieningenrechter ook niet toe, omdat die informatie door de algemene context ervan is deel gaan uitmaken van een bestuurlijke aangelegenheid.

Marinus Hoorntje, ReisRecht.nl